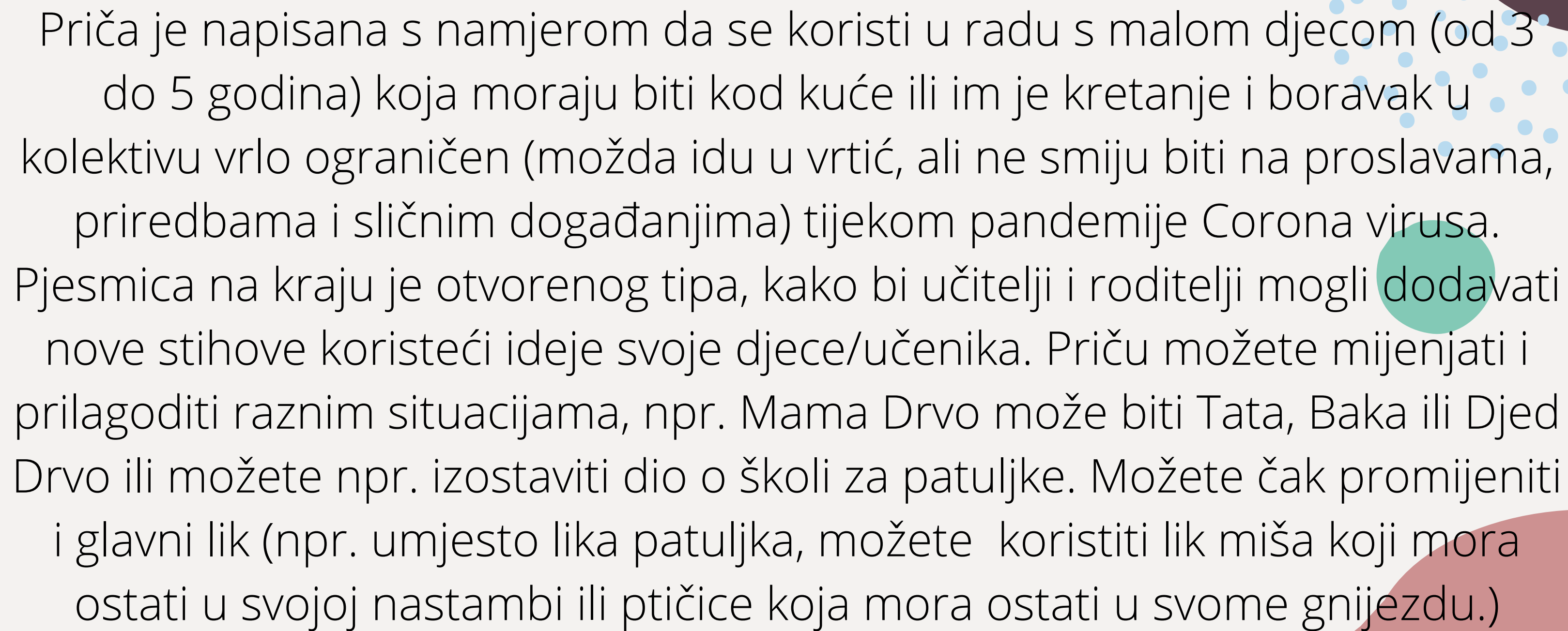

PATULJAK KOJI JE MORAO OSTATI KOD KUĆE

SUSAN PERROW

PRIJEVOD: MAJA MARČINKO

Priča je napisana s namjerom da se koristi u radu s malom djecom (od 3 do 5 godina) koja moraju biti kod kuće ili im je kretanje i boravak u kolektivu vrlo ograničen (možda idu u vrtić, ali ne smiju biti na proslavama, priredbama i sličnim događanjima) tijekom pandemije Corona virusa. Pjesmica na kraju je otvorenog tipa, kako bi učitelji i roditelji mogli dodavati nove stihove koristeći ideje svoje djece/učenika. Priču možete mijenjati i prilagoditi raznim situacijama, npr. Mama Drvo može biti Tata, Baka ili Djed Drvo ili možete npr. izostaviti dio o školi za patuljke. Možete čak promijeniti i glavni lik (npr. umjesto lika patuljka, možete koristiti lik miša koji mora ostati u svojoj nastambi ili ptičice koja mora ostati u svome gnijezdu.)

Mali patuljak je bio zbunjen.

Zašto je morao ostati kod kuće?

Zar svi ne znaju koliko mali patuljci vole slobodno lutati šumom?

Nije mogao ići u školu za patuljke, nije se mogao igrati sa svojim prijateljima u šumi, a oni ga nisu smjeli posjećivati.

Mali je patuljak bio zarobljen u svom domu među korijenjem stabla. Barem je mogao gledati van kroz prozorčić kroz kamenje i korijenje. Iznenadio se kada je shvatio koliko se toga vani može vidjeti. Mravići su nekamo žurili, šareni kukci su se penjali i silazili s lišća koje je opalo s drveta, a dugouhi žečevi hopsali su ulazeći i izlazeći iz svojih nastambi.

Iako je mogao promatrati sve te stvari vani, mali je patuljak postajao nestrpljiv. Zašto je stalno morao biti kod kuće?

Nikako nije shvaćao zašto ne smije lutati šumom.

Onda mu je Mama Drvo šapnula:

"Sada je sve drugačije nego inače, ali vjeruj mi, uskoro ćeš biti slobodan, vjeruj mi, vjeruj mi."

Maleni je patuljak duboko u svom srcu znao da uvijek može vjerovati Mami Drvetu.

Mama Drvo imala je u sebi mudrost cijele šume.

Mama Drvo znala je sve o svemu. Ptice i vjetar bili su njezini prijatelji i glasnici.

Posjećivali su ju svaki dan noseći joj vijesti iz velikoga svijeta.

Patuljak je mogao čuti kada bi ptice došle k Mami Drvetu. Čuo bi ih kako pjevaju visoko u njezinim granama.

Patuljak je mogao vidjeti kada bi vjetar posjetio Mamu Drvo. Vidio bi kako se grane njišu amo-tamo. Ponekad je čak morao zatvoriti svoj prozorčić kako mu ne bi ulazilo lišće i prašina koju je podizao taj živahni gost.

Svaki je dan Mama Drvo šaputala malome patuljku:

"Sada je sve drugačije nego inače, ali vjeruj mi, uskoro ćeš biti slobodan, vjeruj mi, vjeruj mi."

I tako je mali patuljak morao vjerovati i morao je čekati.

Ubrzo je shvatio da će uskoro opet biti slobodan i da će smjeti izaći iz svoga doma među kamenjem i korijenjem stabla.

Shvatio je da će uskoro opet moći slobodno lutati prekrasnim šumskim prostranstvima.

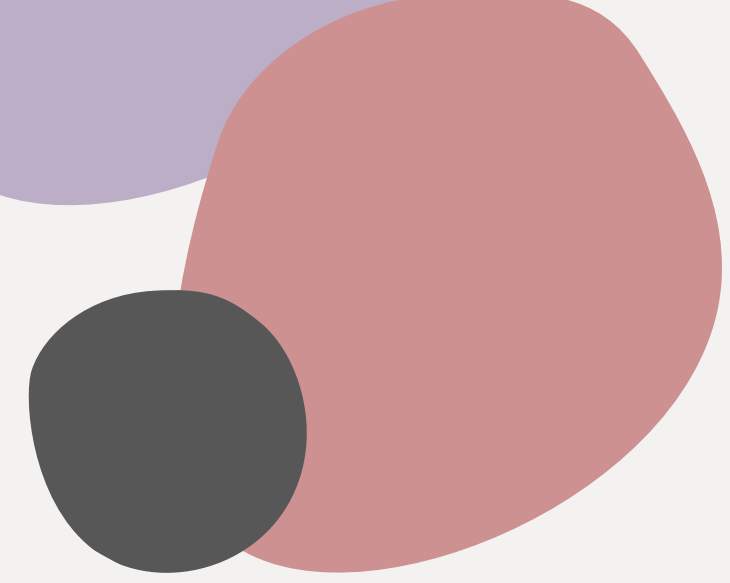
A dok je čekao, iznenadio se koliko je mnogo stvari mogao raditi u svom udobnom malom domu među korijenjem stabla.

Patuljak može plesati

Patuljak može pjevati

Patuljak može čitati knjigu

Patuljak će tad zaboravit' na brigu.

Patuljak može plesati
Patuljak može pjevati
Patuljak može oprati pod
Patuljak može nacrtati brod.

Patuljak može plesati
Patuljak može pjevati
Patuljak može....
Patuljak....

Patuljak može plesati
Patuljak može pjevati
Patuljak može.....
Patuljak....

Napomena: Ovu sam priču odlučila napisati tako da ima strukturu ogledala - priča odražava situaciju i priča o njoj slikama koje pomažu prenijeti poruku koja je presnažna da bismo ju malo djeci mogli prenijeti direktno.

Nisam joj dala nikakav vremenski okvir jer bi u ovim okolnostima, kada ga nitko i ne zna, to bilo neodgovorno. Cilj ove priče je ohrabriti djecu da prihvate trenutnu situaciju socijalne izolacije i pomoći nam motivirati ih da pronađu i uživaju u aktivnostima koje mogu raditi unutar svoga doma.

Za one koji se tek upoznaju s terapijskim pričanjem priča, priče pomažu usmjeravanju emocija koje prate različite vrste gubitaka ili druge teške situacije. Ne pokušavajući se opirati istini, nego joj dozvoljavajući da bude takva kakva je i pri tome ju zaogrćući u ruho mašte, priče mogu pomoći u procesu uplitanja niti istine u svakodnevni život, pogotovo kod male djece.

Priča će biti dodana poglavlju "Gubitak zdravlja i sigurnosti" moje nove knjige nazvane "Priče koje osvjetljavaju noć: Zbirka priča o gubitku i žalovanju za djecu, obitelji i zajednicu" i koja će biti tiskana tijekom 2020. godine kod izdavača Hawthorne Press UK. Knjiga će u različitim poglavljima imati više od 80 priča - priče o gubitku voljene osobe, gubitku mjesta stanovanja, gubitku kontakta s obitelji, gubitku kućnog ljubimca, gubitku zdravlja i sigurnosti, gubitku povjerenja, te gubitku okoliša.

<http://susanperrow.com/>